

НЕДЕЉА 2. ПО ВАСКРСУ - ТОМИНА
Tone 1st Ep. 14 (Acts. 5:12-20)
Gospel: Jn. 65 (20:19-31)

*Today our Church celebrates:
Данас наша Црква прославља:
May 9TH 2021 / April 26TH 2021*

Спаљивање моштију Светог Саве на Врачару

Пошто свето тело Светог Саве би пренето из Трнова из Бугарске у Србију, оно би сахрањено у манастиру Милешеви, задужбини краља Владислава (1234-1243 г.), синовца Светог Саве. У време турске тираније народ српски скупљаше се код моштију свога Светитеља, да траже утехе и лека. Јер мошти Светог Саве заиста беху за Србе непресушни извор сваког племенитог надахнућа, еванђелске вере, љубави, наде, утехе и радости. Ако је Србима, као народној целини, била потребна ма каква помоћ, они су је тражили и

налазили у Милешеви код свога бесмртног Светитеља и чудотварног Просветитеља. Сваком правом Србину он је био у свима невољама утеха, у свима тугама радост, у свима гресима избавитељ, у свима смртима спаситељ и васкрситељ. Особито за време ропства под Турцима, после пропасти српског царства на Косову 1389. године. У то мрачно и свирепо доба Свети Сава чудотворним телом својим у Милешеви би најубедљивији благовесник и сведок истине и правде Христове, која се толико беше пројавила у славној прошлости српској. Безбројним чудесима Светог Саве, Он исцељиваше не само телесне већ и све душевне недуге и болести ојађених српских душа, и српског народа као целине. Срби су у њему имали непоколебљиву и бесмртну наду, да ће их кад тад свети Бесмртник Милешевски ослободити агарјанског ропства. Зато су са свих страна српске земље хитали к њему, к светом гробу његовом на поклоњење, на охрабрење, на исцељење од сваковрсних невоља. Све то завојевачи Турци пратили су будно. На њихове очи дешавала су се необична чудеса од светих моштију Светог Саве. Штавише, чудотворном Светитељу прибегавали су у болестима својим и многи муслимани, и добијали чудесна исцељења. Све је то потстакло Турке да уклоне овог чудотворног будитеља и храбритеља верске и националне свести српске. Као непосредни повод за то Турцима послужи устанак Срба у Банату 1594. године. У овом устајању поробљеног народа против тирана Турака узели су учешћа и патријарх Пећки Јован Кантул (1592-1614 г.), херцеговачки митрополит Висарион, и нарочито вршачки епископ Теодор. Епископ Теодор је предводио устанак Срба у Банату. Устаници су на својим заставама имали лик Светог Саве. Главни командант турске војске против устаника био је Синан паша београдски, способан војник, али необразован, сујеверан, страшно суров и свиреп, а усто је и зверски мрзео хришћане. По његовој наредби би велико "истребљење и беда црквама и свештеницима. Бојећи се да се из Милешева, где почиваху мошти духовног оца и душеводитеља целокупног рода српског, не дигне буна на Турке, Синан паша Београдски нареди да се тело Светог Саве пренесе из Милешева у Београд и спали. На челу турске војске која је отишла по тело Светог Саве био је Ахмет бег Охуз. Војска упадне у Милешеву на Велики Петак 1594. године, начини покор, узме из

кивота тело Светог Саве и пренесе у Београд Синан паша. И у суботу, 27. априла 1594. године, Синан паша спали тело Светог Саве у Београду, на Врачару. Плачем и лелеком би пропраћен широм целе српске земље овај језовити догађај. А један непознати монах записа: "Да се зна када сажегоше Турци Светог Саву, архиепископа српске и поморске земље, у Београду; и начелник беше везир Синан паша, који бејаше пред војском..". Но са спаљивањем моштију Светитељевих обесни паша агарјански не спали Светитеља, који оста жив пред престолом Божјим на небесима и у срцу и души свога народа на земљи-"Синан паша ватру пали, тело Светог Саве спали; ал' не спали славе, нити спомен Саве!"

St Basil of Ostrog, Wonderworker

Basil was born in Popovo Selo in Herzegovina, of simple and devout parents. From his youth he was filled with love for the Church of God, and when he grew up he went to the monastery of the Dormition of the Mother of God at Trebinje, and became a monk. As such, he quickly became known for his serious and rare ascetic life, for he loaded himself with ascetic practices, each harder than the last. He was later chosen and consecrated as Bishop of Zahum and Skenderia, much against his will. As a bishop, he first lived in the monastery at Tvrđog, whence, as a good pastor, he confirmed his flock in the Orthodox faith, keeping it from the cruelty of the Turks and the guile of the Latins. But when he was too pressed-upon by his enemies, and when Tvrđos* was destroyed by the Turks, Basil moved to Ostrog, where he lived in strict asceticism, protecting his flock by his unceasing and loving prayers. He went peacefully to the Lord in the 16th century, leaving his whole and healing body, uncorrupt and wonderworking, to the present day. The miracles at the grave of St Basil are without number. Both Christians and Moslems hasten to his relics and find healing of the gravest sicknesses and sufferings. A great national gathering takes place there every year at Pentecost. *Author's Note: A new church, on the ruins of the old Tvrđos, has been built in our day by Nikolai Runjevac, from the village of Poljica near Trebinje - a wonderful foundation in the sight of God and His people.

**ВАСКРС
2021**
Наша
деца
читају
апостол,
чтецирају
и
помажу
у Олтару

